

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109219971
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4109219971.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, XXX XX P., zastúpená: JUDr. Peter Harakály, advokát so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 821 02 Bratislava, IČO: 31 595 545, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. januára 2018 č.k. 19C/158/2009-416 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 20. februára 2018 č.k. 19C/158/2009-437, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e**.

II. V časti trov konania rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že vo vzťahu k nároku na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k zastavujúcej časti má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. V časti trov konania, ktoré hradil štát rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že štát má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom v spojení s opravným uznesením uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu za bolesť vo výške 601,88 eura a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 601,88 eura od 02.04.2008 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu o zaplatenie náhrady za bolesť zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.605,43 eura za obdobie od 02.04.2008 do 12.03.2012 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 9.342,03 eura zastavil. Rozhodol že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Štátu priznal právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 50 % a voči žalovanej v rozsahu 50 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, 2, 3, § 427 ods. 1, 2, § 441, § 444, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 2, 3, § 3 ods. 1, 2, 3, 4, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, § 5 ods. 1, 2, § 8 ods. 1, 2, 3, 4, § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom

poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 255 ods. 2, § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.2. Konštatoval, že žalobkyňa ako poškodená, ktorá utrpela škodu na zdraví v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Svoje nároky na náhradu škody si mohla uplatniť priamo proti poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zistil, že motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, bolo poistené, u žalovanej. Tým mal s poukazom na ustanovenia § 420, § 427 Občianskeho zákonníka a § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. preukázanú pasívnu legitimitáciu žalovanej.

1.3. Nestotožnil sa s názorom žalobkyne, ktorá s poukázala na znalecký posudok znalca MUDr. D. H. vypracovaný v inej právnej veci (Okresný súd Spišská Nová Ves sp.zn. 8C/152/2008). Vyslovil názor, že použitie bezpečnostných pásov patrí k základným opatreniam pre zvýšenie bezpečnosti počas jazdy motorovým vozidlom a navyše, keďže žalobkyňa sedela v strede na zadných sedadlách, by v prípade nárazu z ktorejkoľvek strany (či už čelného, bočného, alebo zozadu), nebola chránená prednými sedadlami nachádzajúc sa v pozícii medzi nimi. Konštatoval, že týmto konaním žalobkyňa porušila právnu povinnosť a vyslovil predpoklad, že v prípade pripútania by jej zranenia boli menšej intenzity. Vychádzal z dodatku aj z dodatku k znaleckému posudku znalkyne MUDr. Y., z ktorého vyplynulo, že najmä poranenia hlavy žalobkyne (otras mozgu a zlomenina sánky) vznikli pôsobením priameho násillia silnej intenzity, pravdepodobne narazením hlavy o niektorú časť interiéru auta, a pokiaľ by žalobkyňa v čase nárazu bola pripútaná, mohlo sa týmto zraneniam predísť. Dospel k záveru, že žalobkyňa sedela na najmenej bezpečnom mieste v motorovom vozidle, pričom s poukazom na jej vek v čase nehody (24 rokov), na všeobecný prehľad a dostatočnú informovanosť mala vedieť, že po nastúpení do motorového vozidla je z hľadiska zvýšenia jej bezpečnosti samozrejmosťou pripútať sa bezpečnostným pásom. Na základe tohto záveru prihliadol na spoluzavinenie žalobkyne v rozsahu 25 %.

1.4. Zistil, že žalovaná plnila žalobkyňi bolestné vo výške 11.525,36 eura vychádzajúce z počtu bodov 1340 a ustanovená znalkyňa dospela v Dodatku č. 2 k znaleckému posudku k počtu bodov 1450, keďže položku č. 136.d - zlomeninu tela ramennej kosti vpravo liečenú operáciou hodnotila počtom bodov 100, po zvýšení o 100 % na počet bodov 200, položku č. 189.d - zlomeninu tela stehrovej kosti vľavo liečenú operáciou hodnotila počtom bodov 180, zvýšenú o 100 % na počet bodov 360, položku č. 198.d - zlomeninu oboch kostí predkolenia vľavo liečenú operáciou počtom bodov 180, po zvýšení o 100 % na počet bodov 360, položku č. 223 - otras mozgu (porucha zraku) počtom bodov 80, zvýšenú o 50 % na počet bodov 120, položku č. 15.b - zlomeninu sánky vpravo s posunutím úlomkov hodnotila počtom bodov 70, po zvýšení o 50 % na počet bodov 105 a zlomeninu sánky vľavo s posunutím úlomkov liečenú operáciou počtom bodov 70, po zvýšení o 50 % na počet bodov 105, položku č. 78 - pomliaždenie pľúc počtom bodov 100, zvýšila o 100 % na počet bodov 200. Uviedol, že znalkyňa nezdôvodnila zvýšenie položky č. 223 - otras mozgu v počte bodov 80, ktorý v dodatku zvýšila o 50 %, oproti hodnoteniu tejto položky v pôvodnom znaleckom posudku počtom bodov 80 bez zvýšenia. Preto vychádzal pri bolestnom z počtu bodov 1410 (1450 hodnotené znalkyňou v dodatku mínus 40 bodov za zvýšenie položky 223). Konštatoval, že pri hodnote jedného bodu v sume 345,48 Sk (keďže žalobkyňa prekonalala bolesť v roku 2006 a podľa znalkyne bolo možné hodnotiť bolestné žalobkyne už v roku 2006), bolestné predstavuje sumu 487.126,80 Sk = 16.169,65 eura po zaokrúhlení na celé euro nahor sumu 16.170 eur. Uzavrel, že z tejto sumy má žalobkyňa nárok na 75 % po zohľadnení spoluzavinenia v rozsahu 25 %, čo predstavuje sumu 12.127,24 eura, po odpočítaní plnenia žalovanej v rozsahu 11.525,36 eura, priznal žalobkyňi titulom bolestného na sumu 601,88 eura. Žalobkyňi priznal aj úrok z omeškania zo sumy 601,88 eura v zákonnej výške 8,5 % ročne odo dňa 02.04.2008, kedy jej žalovaná oznámila výšku poistného plnenia, do zaplatenia. V ostatnej časti žalobu na náhradu bolestného zamietol, ako nedôvodne podanú v sume 5.309,79 eura (5911,67 - 601,88 = 5309,79).

1.5. Zistil, že v časti sťaženia spoločenského uplatnenia žalovaná plnila žalobkyňi sumu 13.078,60 eura. Pritom vychádzala z počtu 1400 bodov pri hodnote bodu 375,22 Sk v roku 2007, spolu sumu 525.308,- Sk = 1.7437,03 eura. Z nej žalovaná plnila pred podaním žaloby sumu 3.736,57 eura a v priebehu konania dňa 12.3.2012 sumu 9.342,03 eura, v ktorej časti vzala žalobkyňa žalobu späť. Po čiastočnom späťvzati sa žalobkyňa domáhala titulom SSU sumy 4.358,43 eura spolu s príslušenstvom. Vykonal dokazovanie navrhnuté žalobkyňou, ale ustanovený znalec MUDr. L. v znaleckom posudku nezistil u žalobkyne vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov, alebo iné nepriaznivé psychologické činitele a tiesnivé situácie (položka 255). Súdom ustanovená znalkyňa v ZP č. 5/2011 uviedla, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne došlo v máji 2007 a žalobkyňi patrí SSU za položku č. 251 - vážne duševné poruchy vzniknuté po ťažkom poranení hlavy. Na námietku žalovanej v dodatku k ZP č. 5/2011 uviedla, že diagnózu vymedzuje položkou č. 253 - vážne mozgové, alebo duševné poruchy po ťažkom poranení

hlavy, resp. položkou č. 254 - vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach, okrem poranenia hlavy, ktorú hodnotila počtom bodov 500 a zvýšila ju na 1000 bodov. To pri hodnote bodu 375,22 Sk predstavuje sumu 375.220,- Sk = 12.455,02 eura po zaokrúhlení nahor sumu 12.456 eur. Z tejto sumy 75%, po zohľadnení spoluzavinenia žalobkyne v rozsahu 25 %, predstavuje náhrada za SSU v sume 9.341,27 eura. Nárok považoval za daný v časti sumy 9.342 eur. Keďže žalovaná plnila žalobkyni titulom SSU sumu 13.078,57 eura (časť pred podaním žaloby vo výške 3.736,57 eura a časť po podaní žaloby vo výške 9.342,03 eura) žalobu v sume 4.358,43 eura, ktorej sa žalobkyňa po čiastočnom späťvzati žaloby domáhala, ako nedôvodnú zamietol. Priznal žalobkyni úrok z omeškania v zákonnej výške zo sumy 5.605,43 eura (nárok 9.342 eur po odpočítaní plnenia 3.736,57 eura = 5.605,43 eura) odo dňa 02.04.2008, kedy žalovaná oznámila výšku poistného plnenia žalobkyni, do 12.03.2012, kedy žalobkyni plnila sumu 9.342,03 eura. Konanie v časti o zaplatenie sumy 9.342,03 eura titulom SSU zastavil so pre späťvzatie žaloby so súhlasom žalovanej podľa § 145 ods. 2 CSP.

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/3/2017 zo dňa 28.02.2017. Vychádzal z toho, že žalobkyňa sa domáhala dvoch samostatných nárokov, pričom v oboch zobrala žalobu čiastočne späť. Po čiastočnom späťvzati žaloby, bola úspešná pri každom nároku v časti.

1.7. Konštatoval, že v konaní bolo vyplatené znalečné znalcom MUDr. Y. a MUDr. L., ktoré bolo v časti 100 eur pokryté zálohou zloženou žalovanou v prípade znalečného vyplateného MUDr. Y.. Zvyšok bol obom znalcom vyplatený z rozpočtových prostriedkov súdu, preto zaviazal každú zo strán sporu uhradiť štátu trovy v rozsahu 50 %, s poukazom na ich čiastočný úspech a neúspech vo veci.

2.1. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti zmenil a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej náhradu za bolesť ešte v sume 5.309,79 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 02.04.2008 do zaplatenia, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 4.358,43 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.358,43 eura od 02.04.2008 do zaplatenia a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.736,57 eura od 02.04.2008 do 12.03.2012 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadala priznať nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Žiadala tiež rozhodnutie o trovách štátu zmeniť tak, že štátu sa voči nej právo na náhradu trov konania nepriznáva. Dôvodila ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil jej spoluzavinenie na vzniku škody. Nepoprela, že v čase dopravnej nehody nemala zapnutý bezpečnostný pás a v tomto smere porušila právnu povinnosť. Tvrdila, že nebola bezpečne preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti mať zapnutý bezpečnostný pás a vznikom jej zranení. Príčinná súvislosť nevyplyvala ani z vyjadrenia znalkyne MUDr. B. Y. PhD. v dodatku č. 2 k znaleckému posudku č. 5/2011 ani z jej vyjadrenia na pojednávaní dňa 08.10.2012. Namietala, že súd prvej inštancie prihliadal len na tvrdenia znalkyne v dodatku k znaleckému posudku, ktorý podporoval záver o existencii spoluzavinenia žalobkyne. Neprehliadal na výpoveď znalkyne na pojednávaní, ktorá tento záver spochybňovala. Preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

2.3. Tvrdila, že účinnosť bezpečnostného opatrenia spočívajúceho v zapnutí bezpečnostného pásu závisí od priebehu nehodového deja a od spôsobu, akým došlo k dopravnej nehode. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/4199/2013 zo dňa 27.03.2014 tvrdila, že vychádzať len z predpokladu, že nezapnutie bezpečnostného pásu má v každom prípade vplyv na vznik škody, je absolútne neprípustné a nesprávne. Keďže príčinná súvislosť v tomto smere nebola bezpečne preukázaná, nemal súd prvej inštancie na jej spoluzavinenie prihliadať.

2.4. Aj pre prípad, ak by bola príčinná súvislosť medzi nezapnutím bezpečnostného pásu a následným vznikom škody na jej zdraví preukázaná namietala, že ustálená miera spoluzavinenia v rozsahu 25 % bola absolútne neprimeraná. Tvrdila, že v prvom rade bolo potrebné prihliadať na hlavnú príčinu vzniku dopravnej nehody, ktorou bolo porušenie právnej povinnosti vodičom L.. Práve toto porušenie právnych povinností iniciovalo vznik celého nehodového deja a bez neho by škoda na jej zdraví nevznikla bez ohľadu na to, že nemala zapnutý bezpečnostný pás. Z uvedeného dôvodu bolo možné uvažovať o jej miere spoluzavinenia maximálne na úrovni 10 %.

2.5. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil výšku bodového hodnotenia za bolesť, keď vychádzal z celkovou počtu 1410 bodov a nie zrejme na základe čoho odpočítal 40 bodov za zvýšenie položky 223. K tomu poukázala na obsah znaleckého posudku znalkyne MUDr. Y. PhD. Namietala tiež, že znalkyňa položky 223 a 15b nezvýšila o 100 % ale len o 50 %, dôvodiac spoluzavinením žalobkyne

na vzniku škody. Tvrdila, že takýto postup je v rozpore s ustanoveniami zákona číslo 437/2004 Z.z., v zmysle ktorých pri stanovení bodového ohodnotenia sa nezohľadňuje to, či si poškodený škodu zavinil alebo nie. Uviedla, že posúdenie otázky spoluzavinenia je otázkou právnou o, ktorej rozhoduje len súd. Preto za správne bodové hodnotenie bolesti považovala počet bodov aj so zvýšením položiek 223 a dvakrát položky 15b o 100 %, spolu 1560 bodov.

2.6. Namietala, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho počtu 1000 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia. Tvrdila, že neprihliadal na hodnotenie položky 256 v počte 400 bodov hodnotenej v lekárskom posudku zo dňa 20.08.2007 a v znaleckom posudku č. 166.IV/2008 MUDr. Q. E., ktorý si dala vypracovať žalovaná, hoci hodnotenie tejto položky nebolo medzi stranami sporné a žalovaná jej za uvedenú položku poskytla plnenie po zohľadnení spoluviny. Preto mal súd prvej inštancie vychádzať z celkového počtu 1400 bodov.

2.7. Namietala voči rozhodnutiu o trovách konania, v prvom rade z dôvodu nesprávneho rozhodnutia vo veci samej. Okrem toho tvrdila, že aj pokiaľ by odvolací súd považoval za správne posúdenie jej miery spoluzavinenia na vzniku škody súdom prvej inštancie je možné za jej neúspech považovať len mieru 25 %. V ostatnom rozsahu záviselo rozhodnutie súdu prvej inštancie od posúdenia bodového ohodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku. Preto bolo potrebné vykladať ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania vyjadrenými v článku 2, čl. 3 ods. 1 a čl. 4 CSP. Navyše za jej úspech je potrebné považovať aj časť nároku na náhradu za sťaženie spoločnosť uplatnenia v sume 9.342 eur, ktorú žalovaná plnila počas konania, a v ktorej časti bolo konanie zastavené pred späťvzatie, preto jej patrí v tejto časti náhrada trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP.

2.8. Uviedla, že v treťom výroku súd prvej inštancie opomenul uviesť výšku priznaného úroku z omeškania a navrhla vydať opravné uznesenie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na rozhodnutie súdu prvej inštancie a obsah odvolania žalobkyne. K nároku na náhradu škody na zdravie titulom bolestného uviedla, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k jednoznačnému záveru že k ustáleniu hodnotenia bolestného žalobkyne došlo vykonaným znaleckým dokazovaním, pričom sa stotožnil s jej argumentáciou v otázke spoluzavinenia žalobkyne na vzniknutej škode. Rovnako vykonaným znaleckým dokazovaním súdom prvej inštancie došlo k ustáleniu ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne. Aj pri nároku na SSU sa súd prvej inštancie stotožnil s jej argumentáciou v otázke spoluzavinenia žalobkyne na vzniknutej škole, preto vzhľadom na skutočnosť, že nárok žalobkyne bol už uspokojený, nepriznal náhradu za SSU v zostávajúcej uplatnenej výške. Mala zato, že krátenie poistného plnenia o 25 % bolo v posudzovanom prípade primerané. Správnosť tohto postupu potvrdili závery dodatku k znaleckému posudku, ktorý bol vypracovaný MUDr. Y. PhD. Najmä záver, že v prípade, ak by bola žalobkyňa v čase dopravnej nehody pripútaná bezpečnostným pásom, mohlo sa predísť niektorým zraneniam, respektíve k zmenšeniu ich rozsahu. Uviedla, že v predmetnej veci súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie zistil skutkový stav a tento z pohľadu existujúcej právnej úpravy správne posúdil. Preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je v napadnutej zamietajúcej časti vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, preto ho potvrdil. V časti trov konania a v časti trov konania štátu rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 388 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7.1. Predmetom konania v danej veci bol nárok žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovanej náhrady škody z ublíženia na zdraví. V žalobe uviedla, že pri dopravnej nehode dňa 20.05.2006, ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle utrpela ťažký úraz a vodič tohto vozidla S. L. utrpel závažné zranenia, na následky ktorých na mieste zomrel. Dopravnú nehodu zavinil vodič nákladného vozidla

L. I., ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu v Nitre zo dňa 23.05.2007 č.k. 2T/75/2007 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia. Za škodu na zdraví, ktorá jej bola spôsobená zodpovedá prevádzkovateľ vozidla, ktorý mal v čase nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie u žalovanej. Priamy nárok voči žalovanej poisťovni mala daný podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Uviedla zranenia, ktoré pri dopravnej nehode utrpela a poukázala na obsah priložených lekárskeho posudkov, z ktorých vyplýva bodové hodnotenie bolestného 1460 bodov a bodové hodnotenie SSU 1400 bodov. Nárok na náhradu bolestného vo výške 18.184,33 eura a náhradu za SSU vo výške 17.437,03 eura si uplatnila u žalovanej. Žalovaná uplatnený nárok čiastočne splnila, v bolestnom v sume 11.525,36 eura a SSU v sume 3.736,57 eura. Žiadala priznať náhradu za bolestné v sume 6.658,97 eura a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 13.700,46 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 02.04.2008 do zaplatenia a trovy konania.

7.2. Na základe záverov znaleckého dokazovania vzala žalobu čiastočne späť v časti náhrady bolestného v sume 747,30 eura a žiadala, aby súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 4. apríla 2013 č.k. 19C/158/2009-237 konanie v časti náhrady za bolestné vo výške 747,30 eura zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

7.3. Žalovaná vo vyjadrení v žalobe uviedla, že v rámci šetrenia poistnej udalosti požiadala o vypracovanie znaleckého posudku, na obsah ktorého poukázala. Znalec stanovil počet bodov bolestného na 1340 a počet bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia na 400. Znalec sa venoval aj otázke pripútania sa žalobkyne bezpečnostným pásom a uviedol, že správne nastavený a zapnutý bezpečnostný pás by dokázal zmierniť následky pôsobiaceho vonkajšieho mechanického násillia na telo žalobkyne a teda rozsah a charakter zranení by nebol taký veľký. Z uvedených dôvodov pristúpila ku kráteniu poistného plnenia o 25 %, pričom vychádzala bodového ohodnotenia v znaleckom posudku ktorý si dala vypracovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla aby súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol.

7.4. Z obsahu spisu vyplýva, že L. bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 24. júla 2009 č.k. 2T/75/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.04.2010 uznaný vinným, že dňa 20.05.2006 o 9,30 hod. po ceste II. triedy č. 513 v obci Q. L. v smere V. - X. viedol služobné nákladné motorové vozidlo zn. L. Z EČ: Y. s návesom Krone EČ: Y. kde porušil ustanovenie § 14 ods. 5 písm. a), b), c) zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách tým, že pri predchádzaní a následnom zaraďovaní sa pred multikáru obmedzil a ohrozil protiidúce osobné motorové vozidlo Seat Toledo EČ: P. ktoré viedol S., v dôsledku čoho došlo k bočnej zrážke vozidiel, pri ktorej S. L. utrpel zranenia, na následky ktorých na mieste nehody zomrel a spolujazdci žalobkyňa, K. T., B. L., a Y. T., utrpeli zranenia. Tým spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na 3 roky a 6 mesiacov, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky. Poškodené organizácie, ako aj poškodení vrátane žalobkyne, boli so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

7.5. Žalobkyňa pri dopravnej nehode dňa 20.05.2006 ako spolujazdkyňa utrpela zlomeninu strednej časti pravej ramennej kosti s posunom kostných úlomkov liečenú operáciou, zlomeninu strednej časti ľavej stehrovej kosti s posunom kostných úlomkov liečenú operáciou, otvorenú zlomeninu ľavého predkolenia s posunom kostných úlomkov liečených operáciou, opuch a otras mozgu (porucha zraku), zlomeninu tela sánky vpravo a zlomeninu uhla sánky vľavo, s posunutím úlomkov liečenú operáciou a pomliaždenie pľúc. Žalobkyňa bola v ústavnom ošetrovaní od 20.05.2006 do 07.07.2006, z toho od 20.05.2006 do 05.06.2006 na klinike anestéziológie a intenzívnej medicíny vo FN V., od 05.06.2011 do 14.06.2011 na II. stomatologickej klinike vo FN P., od 14.06.2006 do 28.06.2006 na fyziatricko-rehabilitačnom oddelení FN sP P.-Y., od 27.06.2006 do 07.07.2006 na IV. internej klinike K., FN sP P.-Y., a od 16.08.2006 do 11.10.2006 v Národnom rehabilitačnom centre Q.. Podľa lekárskeho posudkov o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, vypracovaných MUDr. P. N., potvrdeným primárom MUDr. J. Y., bolo bodové hodnotenie bolestného stanovené vo výške 1460 bodov a SSU vo výške 1400 bodov.

7.6. Súdom prvej inštancie ustanovená znalkyňa MUDr. Y. v znaleckom posudku č. 5/2011 doplnenom Dodatkom č. 2 ohodnotila bolestné počtom bodov 780 (zlomeninu strednej časti pravej ramennej kosti s posunom kostných úlomkov liečenú operáciou počtom bodov 100, ktoré navrhla zvýšiť o 100 %, zlomeninu strednej časti ľavej stehrovej kosti s posunom kostných úlomkov liečenú operáciou počtom bodov 180, ktoré navrhla zvýšiť o 100 %, otvorenú zlomeninu ľavého predkolenia s posunom kostných úlomkov liečených operáciou počtom bodov 180, ktoré navrhla zvýšiť o 100 %, opuch a otras mozgu (porucha zraku) počtom bodov 80, ktoré navrhla zvýšiť o 50 %, zlomeninu tela sánky vpravo s

posunutím úlomkov liečenu operáciou počtom bodov 70, ktoré navrhla zvýšiť o 50 %, zlomeninu uhla sánky vľavo s posunutím úlomkov liečenu operáciou počtom bodov 70, ktoré navrhla zvýšiť o 50 %, pomliaždenie pľúc hodnotila počtom bodov 100, ktoré navrhla zvýšiť o 100 %). Zvýšenie o 50 % pri uvedených položkách odôvodnila tým, že poranenie hlavy s otrasom mozgu a zlomeniny sánky vznikli pôsobením priameho násillia silnej intenzity, pravdepodobne narazením o niektorú časť interiéru auta. Ak by žalobkyňa bola v čase dopravnej nehody pripútaná bezpečnostným pásom, mohlo sa uvedeným zraneniam predísť. Sťaženie spoločenského uplatnenia, spočívajúce vo vážnych duševných poruchách vzniknutých po ťažkom poranení hlavy ohodnotila počtom bodov 500 so zvýšením o 100 %, s poukazom na charakter postihnutého zdravotného stavu, vek pacientky, pretrvávajúce psychiatrické problémy, ktoré jej znemožňujú vykonávať jej zamestnanie. Znalkyňa uviedla, že prvýkrát bolo možné u žalobkyne hodnotiť bolestné v roku 2006 a zdravotný stav žalobkyne považovala za ustálený v máji 2007, kedy jej bol odstránený osteosyntetický materiál z pravej ruky a ľavej nohy po hospitalizácii od 29.03.2007 do 05.04.2007, pri operácii, ktorá bola v celkovej anestézii komplikovaná krvácaním, spojená s transfúziou krvi a žalobkyňa bola schopná chôdze bez opory v máji 2007.

7.7. Súdom prvej inštancie ustanovený znalec MUDr. F. L., psychiater, v znaleckom posudku č. 101/2013 prijal odborný záver, že žalobkyňa netrpí vážnymi psychickými poruchami, ktoré by vznikli v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 20.05.2006, ako jej následok. Aktuálny duševný stav žalobkyne hodnotil ako uspokojivý, žalobkyňa je v ambulantnej psychiatrickej liečbe, ale nie pre duševné ochorenie. Generalizovaná úzkostná porucha je vyliečiteľná, ktorá sa adekvátnou psychoterapiou a farmakoterapiou dá vyliečiť.

7.8. V roku 2006 bola platná hodnota bodu rovnajúca sa sume 345,48 Sk a v roku 2007 bola hodnota bodu rovnajúca sa sume 375,22 Sk.

7.9. Žalovaná plnila žalobkyni titulom bolestného sumu 11.525,36 eura a titulom SSU sumu 13.078,56 eura.

7.10. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu za bolesť vo výške 601,88 eura a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 601,88 eura od 02.04.2008 do zaplatenia do 3 dní. V ostatnej časti žalobu o zaplatenie náhrady za bolesť zamietol. Z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.605,43 eura za obdobie od 02.04.2008 do 12.03.2012. V ostatnej časti žalobu o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 9.342,03 eura zastavil. Rozhodol o trovách konania trovách konania štátu. Vzhľadom na odvolanie podané žalobkyňou bola zamietajúca časť rozsudku a rozhodnutie o trovách konania a trovách konania štátu predmetom skúmania odvolacím súdom.

8. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

10. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

11. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

12. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

14. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má

preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

15. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

16. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správne právne závery. Vzhľadom na skutočnosť, že bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zostala medzi stranami sporu sporná, považoval súd prvej inštancie v danej veci za rozhodujúce, aby bola ustálená súdom ustanovenými znalcami. Preto ustanovil znalkyňu z odvetvia neurológia na ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne v dôsledku úrazu, ktorý utrpela dňa 20.05.2006. Na námietku žalobkyne ustanovil tiež znalca z odvetvia psychiatria. Pri posúdení odborných otázok týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne správne vychádzal zo záverov vyhotovených znaleckých posudkov, v prípade znalkyne z odvetvia neurológie aj z dodatku k znaleckému posudku a z jej výsluchu. Na ich základe dospel k záveru, že žalobkyňa pri dopravnej nehode dňa 20.05.2006 utrpela zranenia, za ktoré jej prináleží náhrada bolestného v počte 1410 bodov a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v počte 1000 bodov. Vypočítanú náhradu však krátil o 25 %, keďže prihliadal na spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody z dôvodu, že nebola pripútaná bezpečnostným pásom. Odvolací súd sa s uvedenými závermi v plnom rozsahu stotožnil, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok presvedčivo a v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, vyčerpávajúco uviedol všetky svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19.1. Odvolací posudzujúci prejednávajú vec z hľadiska predmetu sporu dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, je jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil úspech žalobkyne v spore ako úspech pomerný a preto nesprávne rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. A to napriek tomu, že konanie bolo v časti zastavené a na túto časť konania bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu pri rozhodovaní o trovách konania nie je možné započítanie nároku vyplývajúceho z úspešnosti v tej časti konania, v ktorej súd rozhodol vo veci samej a voči nároku vyplývajúcejmu z tej časti, v ktorej bolo konanie zastavené.

19.2. Odvolací súd posudzujúci nárok na náhradu trov konania dodáva, že v danej veci bola predmetom konania náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa Civilného sporového poriadku sa zásada úspechu uplatňuje aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Avšak v prípade, že poškodenému bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku, je potrebné ho posudzovať za procesne úspešného, pretože nie je možné poškodený subjekt zaťažovať zodpovednosťou výsledok konania na základe znaleckej činnosti. Nakoľko rozhodnutím súdu prvej inštancie bola žalobkyňi priznaná časť uplatnených náhrad po odpočítaní krátenia z dôvodu jej spoluzavinenia na vzniku škody a po odpočítaní už vyplatených náhrad, bolo potrebné dospieť k záveru, že žalobkyňa bola v tejto časti v konaní pred súdom prvej inštancie plne úspešná. Preto jej podľa §

255 ods. 1 CSP prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % vypočítaná z priznanej sumy 610 eur.

19.3. Nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k zastavujúcej časti týkajúcej sa náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia v žalovanej sume 9.342,03 eura bolo potrebné posudzovať podľa § 256 ods. 1 CSP. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby, je potrebné prijať záver, že zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalovaná, keďže po začatí konania splnila žalovaný nárok žalobkyne, v dôsledku čoho žalobkyňa vzala žalobu v tejto časti späť a žiadala konanie zastaviť. Preto vo vzťahu k zastavujúcej časti bola žalobkyňa plne úspešná a má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V tejto časti bude výpočtovým základom časť žalovanej sumy, v ktorej bolo konanie zastavené pre čiastočné späťvzatie žaloby, teda suma 9.342,03 eura.

19.4. Na základe uvedených záverov odvolací súd aplikujúc ustanovenia § 251 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP zmenil výrok súdu prvej inštancie aj v časti týkajúcej sa trov konania tak, že vo vzťahu k nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k zastavujúcej časti má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Odvolací súd posudzoval aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktoré platil štát a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti nesprávne. Súd prvej inštancie zaviazal každú zo strán sporu uhradiť štátu trovy v rozsahu 50 % dôvodiac čiastočným úspechom, respektíve neúspechom vo veci. Podľa záveru odvolacieho súdu však bola žalobkyňa v celom konaní plne úspešná, keďže jej bola priznaná náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, vo výške ustálenej súdom na základe vykonaného znaleckého dokazovania, po odpočítaní časti vyplatenej počas konania a časti krátenia z dôvodu spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody. Plnému úspechu žalobkyne potom zodpovedal plný neúspech žalovanej, ktorá je povinná znášať trovy konania, ktoré platil štát z rozpočtových prostriedkov, konkrétne znalečné vyplatené ustanoveným znalcom MUDr. Y. a MUDr. L.. Preto odvolací súd za aplikácie čl. 4 CSP zmenil výrok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa trov konania štátu tak, že štát má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21.1. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 3 CSP pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalobkyne v odvolaní. S tvrdením žalobkyne, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti mať zapnutý bezpečnostný pás a vznikom jej zranení, sa odvolací súd nestotožnil. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalobkyne, že pri stanovení miery spoluzavinenia poškodeného je rozhodujúca existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a jeho protiprávnym konaním. Pri skúmaní záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého bola v danej veci škoda spôsobená aj zavinením žalobkyne, však považuje za rozhodujúce, že tento záver bol prijatý na základe vyhodnotenia znaleckého dokazovania. Nebolo totiž sporu o tom, že žalobkyňa porušila právnu povinnosť keďže nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom. Sporné bolo, či porušenie tejto povinnosti malo za následok vznik škody. Súd prvej inštancie správne uložil znalkyni úlohu, aby v dodatku k znaleckému posudku uviedla, ktorým zraneniam sa dalo predísť, pokiaľ by žalobkyňa bola pripútaná bezpečnostným pásom. Následne správne vychádzal z odpovede na túto úlohu, keďže išlo o otázku odbornú. Zranenia uvedené znalkyňou (poranenie hlavy s otrasom mozgu a obojstranná zlomenina sánky), ktoré žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode, podľa znalkyne vznikli pôsobením priameho násillia silnej intenzity pravdepodobne narazením o niektorú časť interiéru auta. Preto bol správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nesplnenie povinnosti žalobkyne byť pripútaná počas jazdy bezpečnostným pásom viedlo k zhoršeniu následkov úrazu, ktorý žalobkyňa pri dopravnej nehode utrpela.

21.2. Ani s námietkou žalobkyne, podľa ktorej miera jej spoluzavinenia v rozsahu 25 % bola absolútne neprimeraná a za primeranú možno považovať mieru spoluzavinenia maximálne na úrovni 10 %, sa odvolací súd nestotožnil. Je nesporné, že hlavnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo porušenie právnej povinnosti vodičom. Z hľadiska spoluzavinenia žalobkyne však nejde len o samotné porušenie právnej povinnosti, ale najmä o spolupôsobenie si škody na zdraví. V takom prípade úvahu žalobkyne o jej spoluúčasti v rozsahu len 10 % považoval odvolací súd za neprimerane nízku.

21.3. Ustálenie bodového ohodnotenia bolesti súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za správne. Súd prvej inštancie totiž vychádzal zo znaleckého posudku č. 5/2011 dopracovaného 2. dodatkom, z ktorých vyplýva, že pri bolestnom položka č. 223 bola v znaleckom posudku hodnotená počtom bodov 80 a bez zdôvodnenia znalkyňou bola v 2. dodatku k ZP zvýšená o 50 %, teda o 40 bodov, ktoré súd prvej inštancie práve vzhľadom na nezdôvodnenie znalkyňou odpočítal. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní

namietala, že dve položky 15b znalkyňa nezvýšila o 100 % ale len o 50 %, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku a jeho dodatkov postupovala podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Hodnotenie bolesti upravuje § 9 uvedeného zákona, ktorý v odseku 5 stanovuje dôvody pre zvýšenie bolesti až o polovicu a v odseku 6 umožňuje zvýšenie hodnotenia bolesti najviac do výšky dvojnásobku stanovenej sadzby pri súbehu dôvodov podľa odseku 5. S uvedeného vyplýva, že pri zvýšení hodnotenia bolesti pre súbeh viacerých dôvodov zákon umožňuje znalcovi stanovenú sadbu za bolesť zvýšiť až na dvojnásobok, teda až o 100 %, nestanovuje však znalcovi povinnosť v každom prípade určiť maximálne zvýšenie. Preto zvýšenie stanovenej sadzby pri položkách č. 15b znalkyňou o 50 % bolo v rozpätí, ktoré umožňoval zákon č. 437/2004 Z.z.

21.4. K námietke žalobkyne voči ohodnoteniu sťaženia spoločenského uplatnenia, pri ktorom súd prvej inštancie neprihliadal na hodnotenie položky 256 počtom bodov 400 v lekárskejších posudkoch vypracovaných pred začatím konania, odvolací súd poukazuje na bod 18., z ktorého vyplýva, že bodové ohodnotenie ako bolesti tak sťaženia spoločenského uplatnenia bolo medzi stranami sporné, preto súd prvej inštancie ustanovil znalcov a uložil im úlohy, ohodnotiť aj bolesť aj SSU. Následne správne vychádzal zo záverov vyhotovených znaleckých posudkov aj pri hodnotení SSU. Nakoniec z obsahu spisu vyplýva, že to bola žalobkyňa (jej právny zástupca) ktorá na pojednávaní dňa 11.10.2010 spochybnila znalecký posudok č. 166-IV/2008 MUDr. Q. E. a uviedla, že z neho nemožno vychádzať, keďže znalec ju osobne nevyšetрил. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd s námietkou žalobkyne nestotožnil.

21.5. Odvolací súd považoval za dôvodné námietky žalobkyne k rozhodnutiu o trovách konania a o trovách štátu, preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V časti trov konania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že vo vzťahu k nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k zastavujúcej časti má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. V časti trov konania štátu rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že štát má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo z dôvodu, že obe strany mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný, pričom pomer ich úspechu bol rovnaký (50 %). Vo veci samej bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené, z čoho vyplýva pomerný úspech žalovanej v odvolacom konaní, a v časti trov konania bolo zmenené, čo znamená pomerný úspech žalobkyne v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).